

РЕШЕНИЕ

№ 841

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **11113** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на В. В. К. от [населено място] срещу частичен отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в решение № 5 от 12.09.2012г., писма рег. № РД – 9400 – 642/1 от 12.09.2012г. и рег. № РД – 0700 – 852/1 от 19.10.2012г. на Кмета на СО – район „Н.“, постановен по две искания за достъп до обществена информация, а именно вх. № РД – 9400 - 642 от 30.08.2012г. и вх. № РД – 0700 – 852 16.10.2012г. на жалбоподателката.

В жалбата си жалбоподателката твърди незаконосъобразност на оспорения частичен отказ за достъп до обществена информация. Твърди, че е поискала достъп до обществена информация „относно извършен ремонт на ОДЗ № 6 в кв. Н., [улица]“, включително копие от документите, даващи информация за вложените средства и извършените СМР, както и фирмата изпълнител“, както и информация относно „за отпуснатите от СО на район „Н.“ средства за финансиране на ремонта на ОДЗ № 6 в кв. Н.“. Твърди, че тази информация не ѝ е предоставена що се отнася до вложените средства за ремонта, за извършените СМР, както и за отпуснатите от СО средства за ремонта. Твърди, че незаконосъобразно административният орган се е позовал на отказа на фирмата изпълнител да бъде предоставяне такава информация, тъй като в конкретния случай е налице наделяващ обществен интерес, който преодолява забраната. Иска оспорения частичен отказ да бъде отменен и преписката да бъде

върната на административния орган и същият бъде задължен да предостави исканата обществена информация. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Кмета на СО – район „Н.“, чрез процесуалния си представител юрк. П., както и в представени подробни писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорения частичен отказ, като издаден при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Претендира разноски.

По допустимостта на жалбата:

По отношение на оспорването на частичния отказ по решение № 5 от 12.09.2012г. не са представени доказателства това решение да е съобщено на жалбоподателката, което е в тежест на административния орган, поради и което макар в него да е посочено пред кой и в какъв срок подлежи на оспорване, съдът намира, че жалбата е в срок. Това е така и тъй като видно от събраните по делото доказателства това решение не е съобщено на жалбоподателката, а на нея е съобщено за съдържанието му с писмо изх. № РД – 9400 – 642/1 от 12.09.2012г. Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок, като в конкретния случай намира, че е приложима разпоредбата на чл. 140 ал. 1 от АПК, тъй като и в двете оспорени писма, с които жалбоподателката е уведомена за решението не е посочено нито пред кой орган, нито в какъв срок подлежат на оспорване, т.е. в конкретния случай за оспорване е приложим удължения двумесечен срок по чл. 140 ал. 1 от АПК. Жалбоподателката е уведомена за оспорените писма на 22.10.2012г., а жалбата е подадена на 12.11.2012г., т.е. в законоустановения срок по чл. 140 ал. 1 от АПК. Не са представени доказателства и за това, че жалбоподателката е уведомена за частичния отказ по интернет, поради което и това изразение на ответника е неоснователно. Във връзка с всичко гореизложено настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от страна, адресат на акта и съответно има интерес от оспорването му и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като настоящият състав намира, че оспорените в това производство писма и решение обективират частичен отказ за предоставянето на поисканата информация, тъй като са постановени по искане за достъп до обществена информация, а не по сигнал. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 9400 - 642 от 30.08.2012г., подадено чрез електронното деловодство на СО – район „Н.“ жалбоподателката е поискала достъп до обществена информация, както следва: „относно извършен ремонт през 2012г. в ОДЗ № 6 в кв. Н. на [населено място]“, като е поискала в конкретниост да й бъдат предоставени „копия от документи, даващи информация за вложените срдства и извършените видове строителни работи, както и фирмата изпълнител“. В заявлението е посочено по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на технически носител. С писмо изх. № РД – 7000 – 196/1 от 04.09.2012г. ответника в това производство е пиоскал съгласието на трето заинтересовано лице – фирмата [фирма], извършила ремонта, дали може да предостави исканата информация, тъй като е преценил, че тя го засяга. С пимо вх. № РД – 7000 – 96/2 от 10.09.2012г. [фирма] е заявил писмено отказа си да се предостави

исканата информация. По посоченото заявление и във връзка с посочените писма е постановен и оспореният в това производство частичен отказ, обективиран в решение № 5 от 12.09.2012г. и писмо изх. № РД - 9400 – 642/1 от 12.09.2012г.

С допълнително заявление от 10.10.2012г. жалбоподателката е поискала достъп до обществена информация, както следва: „относно извършен ремонт през 2012г. в ОДЗ № 6 в кв. Н. на [населено място]”, като е поискала в конкретниост да ѝ бъдат предоставени „копия от договорите за извършения ремонт, заедно с всички приложения към тях и/или други документи, от които ясно е видно каква сума е вложена и какви СМР са извършени, както и копие от документ, даващ информация за преведената сума от СО за финасиране на ремонта на ОДЗ № 6 през 2012г.”. В това заявление също е посочено по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на технически носител. По това заявление е постановен и оспореният в това производство отказ, обективиран в писмо изх. № РД - 7000 – 852/1 от 19.10.2012г., с което ответника е приел, че се касае за сигнал, по който се е произнесъл и по чл. 124 от АПК не дължи повторно произнасяне.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган съобразно чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ във връзка с чл. 2 ал. 2 и ал. 5 и чл. 39а от ЗМСМА, а именно от териториално звено на органите на местно самоуправление. Оспореният отказ е издаден без извършени съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилното приложение на материално правни разпоредби и целта на закона, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателката информация касае предоставяне на информация относно извършения през 2012г. ремонт в ОДЗ № 6 н [населено място], кв. Н., вложените средства в този ремонт, извършените СМР, както и кой е изпълнителя. Посикуваната информация допълнително касае средствата опуснати от СО за извършването на този ремонт. Тази информация е обществена, тъй като касае обществения живот на РБългария, а именно дейността на задължения субект относно поддържането на материалната база за децата и разходваните средства за това, като с исканата информация жалбоподателката би си съставил мнение относно дейността на задължения субект Кмета на СО – район „Н.” относно вменените му задължения.

На следващо място информацията е поискана на технически носител, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за административният орган възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за административният орган да представи исканата информация на технически носител, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това, каквото и е направил.

В разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ са дадени основанията, при наличието на които може да бъде отказан достъп до обществена информация. Съгласно чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на обществена информация е налице, когато „достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес”. В този случай съгласно чл. 37 ал. 2 от закона исканата информация се предоставя частично. В конкретния случай основният спор е дали са били налице основанията за частичен отказ за предоставяне на информацията съгласно чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, както и приел административния орган.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай не са били налице основанията по чл. 37 ал. 1 т.2 от ЗДОИ по следващите съображения. Най – напред неоснователно е възражението на ответника, че за него не е възникнало задължение за предоставяне на информацията, тъй като жалбоподателката никъде в своето заявление не е посочила, че е налице надделяващ обществен интерес. Това е така, тъй като видно от цитираната норма на чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ задължение служебно на административния орган е да изследва дали са налице всички предпоставки за отказ по посочената разпоредба, дадени кумулативно, а именно дали се засяга интерес на трето лице, дали има негов отказ и на последно място дали исканата информация има надделяващ обществен интерес, ъобразно легалната дефиниция на това понятие. Т.е. за административния орган е възникнало задължение за изследване и на това обстоятелство и за събиране на служебни доказателства във връзка с него. Като не е направил това административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 35 от АПК – решението е издадено без да са изяснени и обсъдени всички фактически обстоятелства от значение за случая, както и в нарушение на чл. 36 от АПК – не са събрани служебно всички относими доказателства.

На следващо място настоящия състав намира, че в конкретния случай не са налице и материално правните основания по чл. 37 ал. 1 т.2 от ЗДОИ. Това е така, тъй като най – напред тази разпоредба изисква достъпът да засяга интересите на трето лице. Настоящият състав намира, че в конкретния случай това не е така, тъй като неправилно административният орган е приел, че са засегнати интересите на трето лице – фирмата [фирма], като под засягане се има предвид факт, който би се отразил неблагоприятно в сверата на третото лице. Това е така, тъй като в конкретния случай не става въпрос за договаряне на цени и условия свободно, при което съответно с цел неувреждане е необходимо запазване на тайна на част от договорените условия. В настоящия случай договорът е сключен на базата на Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, издадена въз основа на закона за обществените поръчки. Този закон и наредбата са приети с цел осигуряване на максимална прозрачност и коректност на процедурата по възлагане на изпълнението на определени дейности, при които се изразходват обществени средства. Поради това настоящият състав намира, че с оглед целите на закона за обществените поръчки и наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, по които е сключен договорът за който се иска информация, не е налице и не може да е налице засягане на интересите на третото лице – фирмата, извършила ремонта. Тъй като при обществените поръчки, включително и тези по чл. 2 ал. 1 т. 1 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки се изисква представянето на нй – малко три оферти и съответни избирането на най – изгодната от тях. По принцип и във връзка посоченото при възлагане на

дейности по реда на обществените поръчки се презюмира публичност на предложенията и на условията, при които се възлага обществената поръчка, поради и което няма как да бъде засегнат по какъвто и да е начин интереса на изпълнителя на обществена поръчка от оповестяване на параметрите на поръчката. Напротив това дори е условие за възлагането ѝ и основане принцип при възлагане на обществени поръчки. Поради изложеното настоящият състав намира, че не е налице първия елемент от чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ, а именно от предоставянето на информацията да се засяга интереса на трето лице.

На следващо място след като не е налице първото условие съдът намира, че не е било налице и второто такова, а именно не е било налице необходимост да се иска съгласие от фирмата извършила ремонта. Най – накрая във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че административният орган е следвало да установи и дали в случая има надделяващ обществен интерес и то служебно. Настоящият състав намира, че в конкретния случай дори да се приеме, че се засягат интересите на фирмата – изпълнител, което по изложеното по – горе не е така, то е налице и надделяващ обществен интерес, което пък преодолява забраната по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ. Съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато „чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3”. Действително в конкретния случай не се твърди нито корупция, нито злоупотреба с власт, но съдът намира, че е налице последният елемент, а именно така ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект – ответника. Това е така, тъй като както беше посочено по – горе се касае за ремонт на ОДЗ, възложен с малка обществена поръчка по реда на чл. 2 ал. 1 т. 1 от НВМОП, а именно без конкурс, а с представяне на три конкуриращи се оферти, видно от представения договор без цени. С предоставяне на информацията по отношение на заплатената цена за ремонта, извършените СМР, ще се повиши отчетността на ответника пред общостта, в конкретния случай родителите на децата, посещаващи ремонтираното детско заведение, които пък съответно имат право да знаят какви ремонтни работи са извършени за подобряване на материалната база, създадена за децата им. Най – накрая следва да се добави и че не са налице рестриктивните условия на § 1 т. 5 ал. 1 от ЗДОИ, а именно поисканата информация по никакъв начин не попада в графата на търговска тайна по изложените по – горе съображения. Налице са и презюмираните от закона условия за надделяващ обществен интерес, който преодолява и наличието на търговска тайна по смисъла на § 1 т. 5 букви „б”, „в” и „е” от ЗДОИ, а именно в конкретния случай следва да презюмираме надделяващ обществен интерес за „улесняване прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения”, което ще се постигне с разкриване на информацията, за „гарантиране законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3” и тъй като исканата информация „е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3”, а именно ответника. В конкретния случай не са ангажирани доказателства, които да преодолеят законовата презумция за наличие на надделяващ обществен интерес.

Незаконосъобразно е и постановеният отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в писмо изх. № РД – 0700 – 852/1 от 19.10.2012г. на Кмета

на СО – район „Н.”. В това писмо се обективира отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление на жалбоподателят от 10.10.2012г. отново относно ремонта на ОДЗ № 6, а именно какви средства за ремонта на ОДЗ – то са постъпили от СО, както и отговор на по – горните въпроси. Така поставеният въпрос представлява искане за достъп до обществена информация, отново отправен до компетентния орган, като исканата информация представлява обществена информация, тъй като е свързана с обществения живот, а именно какви средства за какви СМР е отпуснала СО на районната администрация за ремонта на ОДЗ, като с получаване на тази информация жалбоподателят ще си състави представа за работата и дейността на задължения субект. Незаконосъобразно и в противоречие със събраните доказателства, административният орган е приел, че заявлението за достъп до обществена информация представлява сигнал по смисъла на АПК и ме повторен сигнал не следва да се разглежда по чл. 124 от АПК, както и че вече е отговорено на жалбоподателят и ѝ е предоставена исканата информация. Видно от събраните доказателства жалбоподателят не е подала сигнал по смисъла на АПК, а ново второ заявление за достъп до информация от 10.10.2012г. и съответно това ново заявление е с искане за предоставяне на нова и допълнителна обществена информация. Като е приел заявлението за сигнал и като е приел, че вече е отговорено във връзка с изложеното административният орган е издал незаконосъобразен отказ за достъп до обществена информация в противоречие със закона и доказателствата по делото, който също следва да бъде отменен.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство частичен изричен отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в решение № 5 от 12.09.2012г. и писмо изх. № РД – 9400 – 642/1 от 12.09-2012г. на Кмета на СО – район „Н.”, което е достигнало до жалбоподателят, е незаконосъобразен, поради нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и поради недоказаност на наличието на пречки за предоставянето ѝ. Поради горното настоящият състав намира, че оспореният частичен отказ следва да се отмени и делото да бъде върнато с указание да предостави исканата информация. Съдът намира и че писмо изх. № РД – 070 – 852/1 от 19.10.2012г., обективизиращо отказ за достъп до обществена информация по заявление за достъп от 10.10.2012г., е също незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката и по двата акта следва да бъде върната на административния орган с указание да предостави исканата информация в пълния искан обем.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателята за присъждане на разноски съгласно чл. 143 ал. 1 от АПК и за неоснователно искането на ответника в тази връзка.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ частичен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № 5 от 12.09.2012г., писма рег. № РД – 9400 – 642/1 от 12.09.2012г. и рег. № РД – 0700 – 852/1 от 19.10.2012г. на Кмета на СО – район „Н.”, постановен по две искания за достъп до обществена информация, а именно вх. № РД –

9400 - 642 от 30.08.2012г. и вх. № РД – 0700 – 852 от 16.10.2012г. на жалбоподателката В. В. К. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на СО – район „Н.” с указание да предостави на В. В. К. от [населено място] поисканата със заявления вх. № РД – 9400 - 642 от 30.08.2012г. и вх. № РД – 0700 – 852 от 16.10.2012г. обществена информация в срок от 14 (четиринадесет) дни от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА СО – район „Н.” да заплати на В. В. К. от [населено място] сума в размер на 110 (сто и десет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: